

SRBIJA

Newsweek otkriva: Kako u Srbiji preživeti otmicu

Kako izgledaju kidnaperi, šta svaka žrtva mora da zna, zašto kidnapovanje nije hobi nego ozbiljan biznis - i zbog čega je britanski specijalac Orlando Vilijams odlučio da kurseve organizuje u Srbiji? I ko ih je sve pohađao?

Objavljeno: 14.05.2016. 08:00h

Foto: Privatna arhiva, Obuka za sprečavanje otmica je veliki biznis

„Hoćete li tri u jedan?“

Kada ovakvu ponudu dobijete od **mačo tipa** čiji su mišići na rukama kao dve moje butine, ne možete a da ne odgovorite „da“. Posebno kada muškarac ima više od 24 godine iskustva u oblasti bezbednosti.

Njegovo ime je **Orlando Vilijams** (43) i glavni je konsultant u firmi „Rizici“, koja se, između ostalog, bavi organizovanjem treninga za **slučajeve kidnapovanja** - ovde kod nas u Srbiji. Rođeni Britanac, trenutno živi u južnoj Floridi, ali je čest gost u Šumadiji. Švrćkao se zimom, doći će ponovo: organizator je taktičkih (para)vojnih obuka za fizička lica i za specijalizovane policijske i druge jedinice.

NEWSWEEK OTKRIVA Čudesni slučaj Jova Martinovića

Ponuda „**tri u jedan**“ nije ni keks, a ni seks, kako bi čitlac mogao da pomisli, nego predstavljanje najnovijeg sredstva za odbranu od napadača. Formula „tri u jedan“ predstavlja kombinaciju crvenog bibera, vojnog gasa CS (suzavac koji očas posla potera potoke suza) i ultraljubičastog obeleživača koji se odlično vidi i danju.

Ko su klijenti

Detalje o novom načinu **samoodbrane** Vilson mi daje besplatno, inače kursevi koje organizuje po Srbiji nisu za ljude sa plitkim džepom. **Zalve do četiri hiljade dolara** mogli biste da prođete bazični kurs (da naučite da pucate), pa onda one naprednije. Mart i april sam propustila: organizovana je obuka za **telohranitelje**, malo se radilo i sa snajperima. Sledi specijalna obuka, pa opet snajper trening. Možda bi mogao da me prošvercuje na poligon „nekih stotinak kilometara južno od Beograda“...

Ali vratimo se na ključno pitanje - zašto ovu vrstu treninga organizuje baš u Srbiji? Ko su instruktori, ko su klijenti?

Tih odlazak čuvara Slobinih leđa: Nezvanična ispovest generala Sente

„Vaši instruktori imaju dugogodišnje iskustvo s oružjem, operativno iskustvo u državnim organima. Tečno govore engleski. Zaista su dobri momci. Tu je, recimo, Marko, koji je pružao usluge **zaštite mnogim visokim političkim ličnostima** na Balkanu. Radio je u rizičnim situacijama, sudelovao u bliskim borbama, tačno zna kako da se prilagodi situaciji bez obzira na to kako se ona razvija. Od 2007. je s nama“, otkriva Vilson.

Drugi momak „lvaniš“ je u neposrednom poslu zaštite više od 19 godina. Visoko je obučan u **MUP Srbije**, ali i u „brojnim međunarodnim vladinim agencijama, uključujući i američko ministarstvo pravde. Učesnik je operacija u visokorizičnim okruženjima. Odličan je borac prsa na prsa, snajperista“...

Snajper klijentata kaže Vilson, veoma je širok. Kreće se od radnika iz bezbednosnog sektora, preko telohranitelja, raznoraznih direktora, avanturista

Istina o ubistvu Arkana: Svađa sa Skoletom oko miliona od prodaje Lazetića?

„Mi krojimo naše kurseve prema ljudima. Pretnje s kojima se suočavaju pojedinac ili društvo nisu iste u **Meksiku** i u Evropi, u kojoj žive bogatiji pojedinci, zabrinuti, pre svega, za bezbednost svojih porodica.“

Nema iz koje zemlje ne dolaze u Srbiju. Naravno, svako od njih mora da dokaže da **nije krivično gonjen**. Tražim da vidim neke fotografije. E, to već ne može tako lako. „Ne vole klijenti da im se vidi lice.“ Dobijam fotografije iz njegove lične arhive. Kakve-takve, ipak su zanimljive. Do sada nisu nigde publikovane.

„Naši kursevi za **sprečavanje otmica** su interesantni. Tiču se izbegavanja problema, a ako problem ipak nastane - klijente učimo kako da se prema tome odnose na profesionalan način.“

Klijente neće podvrci **lažnim ispitivanjima**, niti će ih povređivati, mada su za to bili optuživani. Pokazaće im, između ostalog, nekoliko filmova iz kojih bi kursisti trebalo da shvate zašto ne žele nikako da budu kidnapovani.

Pa ne želim ni ja, a i ko bi mene...

„Ma ne moraš biti bogata. Ljudi te mogu oteći za male pare. Otmice u svetu su u drastičnom porastu poslednjih godina. **Venecuela je van kontrole**, Meksiko je van kontrole...“ Navodno je samo u zemlji sombrera u 2012. zabeleženo više od 105.000 kidnapovanja!

Profil otmičara

U ovim državama, inače, ne postoje tačne evidencije koliko ima kidnapovanih. Isto je svugde u svetu, gde su se udružili kriminalci i policajci.

Od ratova u Avganistanu, Iraku, Libiji i Siriji, otmica je u tim nesređenim državama takođe **unosan posao**. Trinidad i Tobago, Indija, Filipini, Somalija... U zemljama visokog rizika ovaj problem se i ne prijavljuje, zbog straha od odmazde ili nepoverenja u policiju.

Brojne organizovane otmice dogodile su se i u Evropi. „Tek će biti **ekspres kidnapovanja** zbog velikog broja ljudi koji se nalaze u Evropi u ovom trenutku bez ličnih isprava. Granice su i dalje otvorene, slaba je saradnja među agencijama za sprovođenje zakona iz različitih zemalja.“

A Srbija?

„I **kod vas je bilo otmica**. I biće. Ta stvar nikad ne može da bude pod kontrolom. A najbolji otmičari nisu glupi. Oni su sofisticirani, dobro organizovani. Naravno, ima i onih koji bi te odmah spucali metkom, bacili s nadvoznjaka ukoliko im se ne ispune uslovi, malo te iseckali... To je takozvana niža klasa, koja je i najopasnija po život otegot.“

Newsweek o Stevanu Dojčinoviću: Državni neprijatelj broj 1

Razumem da je njegov poslovni interes da nam svet predstavi kao veoma opasno mesto, ali slažem se da **otmica nije igra**. U to su se, nažalost, u Srbiji svojevremeno verovali mnogi: od Lepe Brene do **Miškovića**.

I danas je iz straha od kidnapovanja nekog člana porodice evidentirano nekoliko **desetina zahteva za zaštitom u MUP** i u privatnim agencijama. Uvek kažemo da tako nešto ne može nama da se dogodi. Ali...

Vilson me ubeđuje da je sve moguće i da moram da počnem da **mislim kao kriminalac**. To je, uostalom, cilj svake njegove „taktične vežbe“, ne samo kada su otmice u pitanju. Jer kriminalcu, nasilniku i teroristi se samo tako može stati na put.

Rizični momenti

„Kursevi koje održavam u Srbiji su **podeljeni između teorije i praktičnih vežbi** jer postoji mnogo znanja koja ne mogu da se nauče u učionici. Postoji dosta načitanih ljudi, teorije o bezbednosti i sprovođenju zakona drže u malom prstu. Imaju sertifikate. Ali mnogi neslavno propadaju jer imaju malo ili nikakvo praktično iskustvo. Stvarnost je zaista nešto drugo.“

Šta to mentalno ili fizički može da pripremi čoveka da spreči otmicu?! Ili da pobegne? Ti su retki.

„Za većinu ljudi nema izlaza. Većina u Evropi živi veoma udobne živote, **ne razumeju šta je pravo nasilje**, nisu ga doživeli, videli su ga samo na televiziji, u kompjuterskim igricama... Uostalom, uzmi prosečnu osobu iz svoje zone bezbednosti. Izloži je nasilju, stavi u okruženje gde nema kontrolu. Mozak će joj biti u stanju haosa!“

Treba upamtiti da je **najopasniji period kidnapovanja prvih 10-15 minuta**. Otmičar hoće da preuzme kontrolu nad situacijom. Nervozan je, napumpan adrenalinom. Što je najgore, većina kriminalaca ili terorista, neposrednih izvršilaca kidnapovanja, nisu obučeni da bezbedno rukuju oružjem ako ga imaju. Lako može doći do pucnjave. **Nesreće se dešavaju**, slaže se Orlando. I ove i druge vrste. „Lično sam upućen u dva slučaja kada su ljudi umrli od srčanog udara neposredno po otmici u Latinskoj Americi.“

Podseća me da su psihološki aspekti kidnapovanja po žrtvu (ali i kidnapera) zaista najteži.

„Izolacija i nesigurnost najveći su problemi za ljude. Kako bi se ti osećala da te neko zaključa u sobu i da ne znaš hoće li da te pusti i kada: za nekoliko dana, nedelja ili meseci? Tu je i druga neizvesnost: ne znaš da li će te neko povrediti, ubiti. To može da se dogodi svakog trenutka. Dodaj na sve to **fizičke neprijatnosti**, spavanje na podu, kofu za vršenje nužde i siromašnu hranu. To, naravno, ako imaš sreće.“

Šta svaki oteći mora da zna

Da, svako ko je proučavao ovu oblast zna da **fizičko zlostavljanje** ne može da bude toliko efikasno kao što su neizvesnost i nedostatak sna. „Sve to otmičari tebi i bilo kome drugom mogu da priušte.“

Na pitanje „zašto bi“, smeje se. „Pa to im nije hobi, već posao“, kaže. Kriminalci i teroristi su pravi poslovni ljudi. „Moraju da jedu, zar ne! Njima je, kao i većini ljudi, **životna motivacija novac**. I moć.“ A onda svako od nas može da dođe na red.

Zlatna pravila koja se tiču lične bezbednosti ipak postoje, tvrdi majstor za bezbednost. Svaki čovek treba da se stavi u poziciju zločinca. Da dobro razmisli kako bi on nekog (sebe) opljačkao, kidnapovao, kako bi se probio do nečijeg (svog) doma, hotelske sobe...

„Ako si pametna, **držaćes takozvani nizak profit** nećeš skretati pažnju na sebe, razmislićeš šta nosiš i šta voziš, nećeš biti glasna, gruba. Naravno, nećeš govoriti strancima mnogo o sebi, posebno o stvarima koje se tiču lične sigurnosti. Znaj, kad nekog hoćeš da impresioniraš, taj neko može i da iskoristi tvoju priču.“

Valja uvek imati i **plan za bekstvo**. Treba proveriti kako i kojim sredstvima može da se izađe iz vaše lokacije u zaštićenoj zoni. Profesionalac zna kako da izađe iz nekog hotela, naći će sredstvo da izađe iz grada, onda verovatno i iz zemlje...

Kako običan svet da pobegne i stigne na sigurnu lokaciju?

„Da li je moguće naći put za bekstvo? Nemoj da se nađeš u situaciji, a da ne postoji bar jedan! Ponavljam, misli kao kriminalac. Kako bi on pobegao iz prostorije, iz...“

zgrade, grada, orzave?! kazmisi! sta radi kako di izbegao sve zamke, kakve su mu mogucnosti za suprotstavljanje.

Imati makar jedan put u bekstvo, objašnjava mi, zlatno je pravilo za život uopšte. Jer „svet je van kontrole“!

(Branka Mitrović)

Tagovi [Obuka](#) [Otmica](#) [Kidnapovanje](#) [Srbija](#)

Pratite nas na
Facebooku

Povezane vesti

Makedonska vojska zainteresovana za obuku u Srbiji

Srbija vojnom paradom obeležila Dan pobede nad fašizmom (FOTO)